

GHIOCELUL

Petru Plăticiă

GHIOCELUL

E zi de primăvară,
Zăpada s-a topit,
Dar nu-i frumos afară,
E timp posomorât.

Un ghiocel răsare
Și tremură de frică,
Că-i mic, iar sfântul soare,
Pe cer nu se ridică.

-Nu vreau să mor acum,
Abia am răsărit.
E rece. A fost brumă.
De ce eu m-am grăbit.

Apari, o dulce soare,
Nu mă lăsa să mor,
Caci sunt o biată floare
Și tare te ador.

Și soarele se-nalță
Cu raze aurii,
Îl mângâie pe față:
-Alină-te. Tu vei trăi.

Pământul se-ncălzește
Și păsările cânt,
Iar ghiocelul crește:
-O soare, tu iești Sfânt!